

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Zwinger, Jakob

Basileæ, [1619]

Iuonis et Iovis

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1415)

Non vult inferior factis Aesclepius esse
Herculis, Aetæo qui dedit ossa rogo.
Dirimit hanc litem radiantis rector Olympi,
Quod præsent medicæ viribus vsque manus.

DESINITE, ὁ Aesculapi.] ἡ ἐπιτολή ἀπὸ τῆς παραβολῆς μου.
τὸ ἀπρεπὲς καὶ τὸ πῦρ. At vis, ὁ Iupiter.] ἡ εἶσις. An
quod.] ἡ ὑδρα καὶ λοιδορία. Oblitus verò.] ἀπὸ διαβολῆς,
ἢ ἀπὸ λοιδορίας. Nequaquam.] ἀπὸ παραβολῆς. Vt qui
ipse.] *Commandatio sui.* Tu verò radicum.] ἀπὸ παπιδό-
σις: *viuperatio Aescularij.* Rectè dicis.] *Commessatio, ὁ*
ἀπὸ τοῦ διδοῦς. Ego verò.] *Compensatione tendit ei altæ*
contumeliæ. Nisi desinas.] ἡ ἐκπληξίς ἀγωνικὴ ἀορι-
στὸς ἀνομοσφραγίας. Desinite.] ἡ ἐπιτολή, Iouis lites dirimens,
ἐκ τῆς ἐκπληξίας. Quamquam.] ἡ τῆς διδῶς ἐπιτολῆς ἐπινοητικῆς

ΗΡΑΣ ΚΑΙ ΙΥΝΟΝΙΣ ΕΤ
Διός. Iouis.

Iacobo Micyllo interprete.

IVNO.

EΓὼ δὲ ἰσχυρόμην ἄν,
ὁ Ζεὺς, ἃ μοι τοῖσ' ἔ-
λῳ ἦδες, θῆλυς ἔτω καὶ
ἀπεφθαρμένη. Ἐπὶ τῆς μέ-
θης· μήτρα μὲν ἀναδεδεμένης
τῷ ἰσχυρῷ, τὰ ποτὰ δὲ μαι-
νομένης γυναιξὶ συνῶν, ἀδρά-
γη. Ἐπὶ αὐτῶν ἰκέων, ἐπὶ τυμ-
πάνοις ἢ ἀυλοῖς ἢ λυμβά-
λοις χορεύων, ἢ ὅλας παυτί-
μασσοῖς ἰοικὸς, ἢ ἑὶ τῶ πατέ-
ρι. Ζεὺς καὶ μὲν οὕτως γὰρ, ὁ θυλῶ-
σις quàm patri tibi similis. IVP.

EQuidem erubescere
rem, ὁ Iupiter, si mi-
hi talis esse filius, ef-
feminatus adeò, ὁ perdi-
tus ebrietate, a mitra qui-
dem religata coma ince-
des: vt plurimum autem cum
insanis mulieribus consue-
tudinem habens, molliori-
psis illis ad tympana ὁ τί-
bias ὁ cymbala choreas as-
gens, ὁ insumma, cuius magis
lierofus,

αίτης, ὁ ἀβρότης τῶν γυναικῶν, ὁ μόνον, ὁ Ἡρακλῆος Λυδίαν ἐχερῶσθε, καὶ τοὺς λαοκοῦντας τὸν Τρωδὸν ἔλαβε, καὶ τὰς θράκας ἑσθλάς, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ Ἰνδὸς ἰλάσεσθε γυναικῶν τὸ τῶν στρατιωτικῶν, τὸς τε ἰλιφύλας ἰλάσε, καὶ τὰς χάρας ἰκράτης, καὶ ἡ βασιλία πρὸς ὄλεθρον ἀντιστῆναι τοῖς ἰνδοῖς, ἀλλὰ πῶς ἰκράσεσθε ἡ χορεύων, θύρσοις χράμενος λιπῆναι, μεθύων ὡς φῆς, καὶ ἰνδοῖς. εἰ δὲ τις ἐπιχέρουσε λοιδορῆσθαι αὐτῶν, ὑβείσε ἰς τὴν τιμῆν, καὶ τὸν ἐπιμαρῆστον, ἢ καταδύσεσθε κλίμασι, ἢ διασπαθῆσθαι ποιήσας ὑπὸ τῆς μητρὸς ὄσσεσθαι νύβρον. ὄρεσ ὡς ἀνδρῶν ταῦτα, καὶ ὑπὸ ἀνάξια ἔπαρος; εἰ δὲ παθῆα καὶ τρυφῆν ὑπὸ σπῆν αὐτοῖς, ἐδέεσθαι φθάνου. καὶ μάστιγι εἰ λογισασθὲν τοῖς οἷσιν ἂν νήφουσιν οὐτὶν ἰνδοῖς, ὅτι ταῦτα μεθύων ποιεῖ.

Ἡρ.

qualis hic sobrius futurus erat, quando etiā ebrius hæc facit.

lierosus, non solum, ὁ Iuano, Lydiam subiugauit, & eos qui ad Tmolum habitant cepit, præterea & Thracas sub se redegit, verum etiam contra Indos profectus cum muliebri isto exercitu, & elephantos cepit, & terra potitus est, ipsumque regem, qui aliquantulum resistere ausus fuerat, captiuum abduxit. Atque hæc omnia fecit, saliens pariter, & choream ducens, hastis utendo hederacis, ebrius interea, ut ais, atque furore correptus. Quod si verò quispiam illum conuiciari aggressus sit, contumeliose de sacris illius loquendo: etiam hunc oleisci solet, vel palmiibus ipsum implicando, vel à matre, perinde ut himnulum, lacerari faciendo. Vides quam virilia hæc, et me patre minime indigna. Si verò lusibus quoque & delicijs inter hæc indulget, non est quod inuideas, & maxime si quis cogitet.

IVN.

Ηρ. οὐ μοι δοκῆς ἰπανῆσθαι
 καὶ τὸ ἔνρημα, αὐτὸ τὸ ἄμ-
 πλοον, ἢ τὸ ροῖον, καὶ ταῦ-
 τα, ὅρων οἷα μεθυομένων
 ποιεῖσι σφαλιόμενοι, καὶ πρὸς
 ὑδέρων παρόμοιοι, ἢ ὅλος μὲν
 ἱμυότων ἐπὶ τῷ πότῳ. ἢ γού
 ἑνάειον, ὃ πρῶτον ἔδωκε τὰ
 κλήμα, οἱ ξυμποτοῦ αὐτοὶ διέ-
 φθαραν, πάσι δὲ τῆς δι-
 κείας. Ζ. ἔδην τὸτο φῆς. ἔ-
 φθ' οἶον ταῦτα, ἔδην ὁ Διό-
 κωνος ποιεῖ. τὸ δ' ἄμπερον ἢ
 πόσιως, καὶ τὸ πέρα τοῦ κα-
 λῶς ἔχοντος ἱμφορέσθαι τοῦ
 ἀπράτῳ. ὅς δ' ἄν ἔμμετρα
 πίνῃ, ἰαροτέρῳ μὲν, καὶ ἰ-
 κλίωρ ἄνοιτ' ἄν. οἶον δ' ὁ Ι-
 κείῳ ἔπαθον, ἔδην ἄν ἰργά-
 σαιτο ἔδ' ἴνα τ' ξυμποτῶν, ἀνε-
 λὰ οὐ ἰπιλοῦσπῆρ ἴοικας,
 ὃ Ηρα, καὶ τῆς Σεμέλης μνη-
 μονόσπῃ, ἢ γ' ἑσθάμας τοῦ
 εἰοῦσπῃ τὰ κλήμα.

IVN. Tu mihi videris et
 tiam laudare^b inuentum in-
 psum, vitem videlicet, & vi-
 num : & hoc cum videas
 qualia inebriati isti facti et
 titubantes, & ad contume-
 liam prolabentes : & in sum-
 ma, insauentes præ vino. L-
 taque & Icarium illum, cum
 primò donauit palmitem, i-
 psi compotores interfecerunt,
 ligoibus casum. IVP. Ni-
 hil hoc dicis. Non enim vitis
 num hæc, neque ipse Dionys-
 sius efficit, sed immoderata
 tus potus, & ultra quam de-
 cet & satius est, repleti mero.
 Caterum si quis moderatè
 bibat, hilarior ille quidem
 & susauior fieri solet. Qua-
 lia verò Icarius passus est, ta-
 li nihil vlli compotorum fas-
 cibile fecerit. Sed, tu adhuc
 & zelotypia affici videris, ac

Semeles reminisci, Iuno: siquidem eas res Dionysij calumnias
 xis, quæ sunt omnium pulcherrimæ.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

Iuno Ioui mollitiem Bacchi obiecit.
 a ΜΙΤΡΑ quidem.] Mitram gestasse viris turpe & mol-
 le censetur: ut apud nostrum Lucianum alibi apparet. quin

Ἐπιλυμνὸς per probrum hic Bacchus vocatur. ἢ Inuentum ipsius.] Calumniatur Iuno vini inventorem Bacchum Cui Iupiter vinum mala non designare respondet, sed nimius estis potus. c Zelotypia affici videris.] Iunonem muliebri illo dolore ex Iouis incontinentia suscepto excruciatam, ac detrahentem rebus Bacchi egregie gestis sic obiurgat.

IOANNIS SAMBVCI,
ANNOTATIONES.

Iuno cūm Semeles gnatum contemnat Iacchum,

Inuenisse illum noxia quæque putat.

At pater hunc laudat contrà: sic resque nocere

Nil per se ducit: solus abusus obest.

EQUIDEM erubescere.] Exprobrationis τῆ ὀνειδισμῶς propositio. Mitra quidem.] ἐκθεσις ἡστ' ἐκφρασις τῆ ἀποσάπτου, Bacchi ab habitu, moribus ἔθ' ἀκρίβους, ψεκτικῶ. At verò hic mitratus.] ἀντιστοιχώγη, compensatio: ἐπ' αὐτὴν ἐκθ' ἀντιστοιχώγη, ab enumeratione rerum præclare ἔθ' fortiter gestarum, à repugnantibus. Quòd si verò.] Respondet ad alias insentatas calumnias. Si verò lusibus.] Alia pars. Et maximè.] Conclusio. Tu mihi videris.] Obiectio. Vinum non est à te laudandum, quia reddat homines ebrios. Itaque & Icarium illum.] Ab exemplo ἔθ' effectui. Nihil hoc dicis] λόγος. Non enim.] αἴτιον, ὅτι ὁ οἶνος ἀνώγειον ἢ μέγας ἴσθι. Cæterum si quis.] ἀντίθεσις vera cause. Ille quidem.] Villitates vini, ἔθ' commendatio. Qualia verò Icarium.] Respondet ad exemplum. Sed tu adhuc zelotypia.] ἀντιλοιδόχεια συμπεραίνε.

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ VENERIS ET
ἡ Ἐρωῶς. Cupidinis

Erasino Roterodamo interprete.

VENVS.

Τι δὴ ποτε, ὦ Ἔρως, τὸς
ῶν ἄλλους θεὸς καταγινί-
σκω ἅπαντας, τὸν Δία, τὸν

Quid tandem in causa
est, a Cupido, ut quum
reliquos^b deos omnes ador